PLAMENČEK

BREZNICA

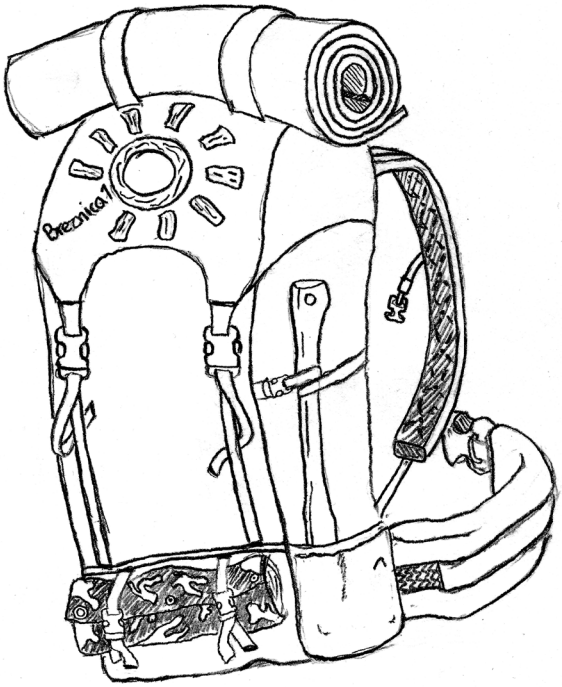

POD SVOBODNIM SONCEM

Junij 2017

KDOR IŠČE, TA NAJDE

Bohkor kot 3

plamenček pripoveduje 4

podvigi 20

?kuga?ste?rekli? 28

predstavljamo vam 32

ustvarjalni kotiček 42

obvestila 46

skavtska imena 48

Uvodnik

Čeprav danes obeležujemo zaključek skavtskega leta, za večino od nas to še ni končano. Vse nas čakajo še poletni tabori, taborne šole in podobne skavtske dogodivščine, ki jih celo leto nestrpno pričakujemo. Kaj pa se je v našem stegu dogajalo v letu 2017? Predlagam, da si preberete naslednje strani.

Iskriva taščica

Plamenček je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Letnik 24, številka 3, junij 2017

Glavna in tehnična urednica:
Iskriva taščica

Pomočniki urednice:
Skromna pastirička, Neustavljivi volk, Domiselni svizec, Vsestranski svizec

Uredniki za veje:
Prisrčna mravlja, Iskriva taščica, Skrbna pižmovka

Bohkov kot

Sveti Frančišek je v svoji hvalnici soncu pel "Hvaljen bodi, moj Gospod". V tej lepi pesmi govori o Zemlji kakor o naši skupni hiši. Vklopimo domišljijo in poskušajmo preslikat ves svet v eno hišo. Čez dan se v tej hiši dogaja marsikaj, ljudje se pogovarjajo, med seboj se obdarujejo, plačujejo račune in se tudi prepirajo, si včasih kaj ukradejo, in se pri plačevanju položnic tudi izmuznejo. Med njimi je veliko razlik, ki jih najbolje vidimo ponoči. V tej hiši nekateri vsak dan spijo v toplih posteljah, drugi na kavču, nekateri pa kar na preprogah. Ampak ti na preprogah se ne pritožujejo, ker največje število ljudi mora spati v kleti, na mrzlih betonskih tleh.

"V to polno hišo neznancev pride živet pravi skavt. Kaj naj stori?"

"Ali je dovolj, da vzame svojo zimsko spalko in zaspi, ker zase zna dobro poskrbeti?"

"Kaj lahko v taki hiši naredi z besedo? Katere besede bi ti izbral/a?"

Sveti Frančišek in ne še čisto sveti papež Frančišek svetuje-ta besede "Hvaljen bodi, moj Gospod".

"Kaj pa ti misliš? Bi te besede res pomagale tej hiši, če bi bile v hiši večkrat izgovorjene?"

"Kaj pa, če bi jih v sebi nosil samo skavt?"

Neustavljivi volk

plamenček pripoveduje

Tokrat Plamenček pripoveduje o "zimskih", bolj ali manj brez snežnih, dogodivščinah na naših zimovanjih, katerim se pridružuje velikonočna, skoraj zimovanjska, naše bratovščine, ki ravno tako živijo skavtstvo. Vztrajni delfin nam pripoveduje o veščinsko zaznamovanem marčevskem dnevu, trop za papirno akcijo pa pridaja svojo poakcijsko zahvalo.

BOBRE je prijazno sprejela Mojca Pokrajculja

V soboto, 18. 2., nas je po naročilu čuka Malaka pot odnesla do hiške z naslovom POD GOZDOM 15, v kraju Trboje. Neki deklici, smo odnesli cekinčke, ki smo jih dobili na srečanju teden prej. Ker smo bili izmučeni od doooolge poti z vlakom, avtobusom in pa hoje in ker je bilo že pozno, smo deklico, od katere smo izvedeli da je Mojca Pokrajculja prosili, če lahko pri njej prespimo. V zameno za eno noč, ji je vsak povedal, kaj zna in s čim ji bomo lahko pomagali.
In kar smo obljubili, smo dokazovali ta dva dneva, ko smo bili pri njej. Pospravljali smo za sabo, pomili posodo, se igrali živalsko olimpijado, ustvarjali Mojčine pečke iz slanega testa, bili prijazni

drug z drugim, se učili o živalskih sledeh, si med seboj pomagali, kuhali in šee in še.
V nedeljo zjutraj pa nas je zbudilo nekaj groznega. Jezna Mojca je prihrumela v našo sobo zgodaj zjutraj in nam povedala, da ji je ponoči nekdo ukradel med. Ker je bila pošteno jezna, smo se hitro odpravili ven in iskali ukraden med, in ga hvala bogu tudi našli, saj je bil to naš zajtrk. Sledilo je pospravljanje, nato pa sveta maša. Po maši smo se še malo igrali, pomagali Mojci pospraviti hiško in pojedli slastno kosilo. Po kosilu so prišli starši in nas odpeljali domov. Mojca se nam je še enkrat lepo zahvalila za cekinčke in pomoč v hiški, bila nam je zelo hvaležna.

....KAJ SO O ZIMOVANJU NAPISALI BOBRI...

"Meni je bilo najboljše, ko smo se peljali z valku in avtobusu, vziram strolo." - **PINA**

"Cekine ili smo jih dobili pri zadnjem srečanju. Mojca Pokrajculja nas je lepo sprejela, da smo lahko pri njej prespali."
AVTOR NEZNAN

"Na vlaku smo se imeli zelo dobro. Potem smo se šli igrat na železniško postajo potem pa so ruzaki kar izginili. Potem smo šli na avtobus. Ko nas je avtobus pepeljav smo se otpravili na pot. Z zemljevidom. Vsak je dobiv eno slikico, ki jo je vsak izmed nas mogev najti. Ko smo prišli do cilja, smo dali Mojci Pokrajculji."
AVTOR NEZNAN

"Ponoči smo spoznavali živali, potem smo šli spat. Žamivilosti: spoznau sem sledi in velo ušebnosti. Najbolj ušeč: sledi, ugani kdo." - **LUKA**

plamenček pripoveduje

"Zjutraj nas je zbodila Mojca, ker je lisica ukradla med. Iskali in našli smo ga, ko smo šli od maše nas je zeblo. In potem najboljše je bilo, ko smo šli iskati med. Met je ukradla lisica. Mojca je imela na sebi kiklo, živela je v Mojceni piskerček." - **EVA in ZALAANA**

"Osešč mi je bilo mi je s avtobusam. Ušeč mi je bilo igre. Bilo mi je ošeč. Maši sem posodila pižamo. Ušeč mi je bilo stopinje." **VESNA**

"Po kosilu smo pili, notri smo počivali, šli ven potem smo šli na igrišče in se šli živalsko olimpijado, slepi krtek, ježek se kotali, zvita tisca, ko smo končai smo šli notri na večerjo. Mojca se mi je zdela prijazna in tudi ko nas je Mojca sprejela v hišo. Od igr mi je bilo naj bol ošeč zvita lisica. Naj bol mi je bilo ošeč pojžje hišice." **SAŠA**

"Včeraj smo igrali nogomet. Parvi dan smo iskali na železniški postaji smo iskali ruzake."- **ALEJANDRO L.**

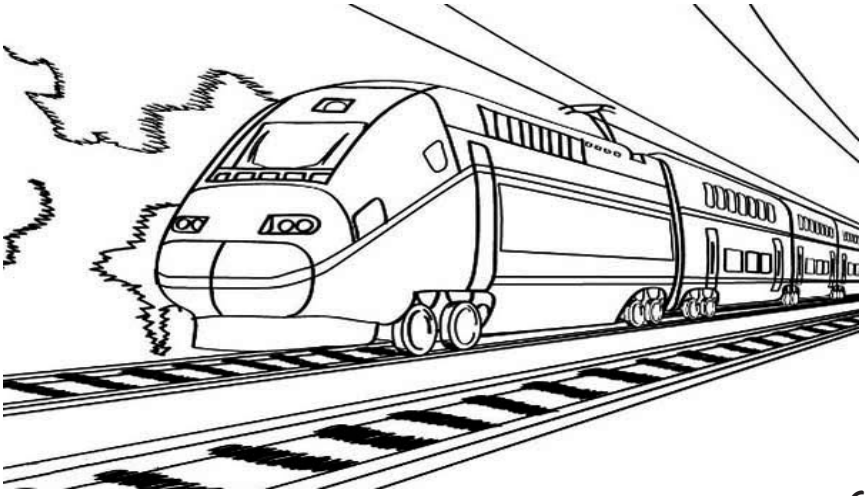

Snežna kraljica

ZIMOVANJE VV
3.-5. MAREC 2017

PETEK POPOLDNE:
Ob 14h smo se zbrali na železniški postaji v Žirovnici. Z vlakom smo se odpeljali do Kranja, z avtobusom pa do pešpoti na sv. Jošta. Na poti na sv. Jošta smo pobirali listke in snežinke z deli zgodbe o Snežni kraljici.
Ko smo prispeli do cilja smo se morali Gerdi dokazati in pokazati, da smo pogumni volčiči. Šli smo v kočo in razpakirali nahrbtnike. Razdelili smo se v dve skupini (na punce in fante). Punce smo šivale rožice iz blaga za v lase, fantje pa so izdelovali sulice. Nato smo imeli malico. Jedli smo banane, za večerjo pa gres. Zvečer smo imeli zabavni večer. Peli smo in se igrali čebulo in igro čokolada. Ob desetih smo odšli spat. Imeli smo se zelo dobro. J
Ana B., Štefan, Vida, Julij, Ema V.

SOBOTA DOPOLDNE:
Zjutraj smo se zbudili. Oblekli smo se in odšli na jutranjo telovadbo. Potem smo pospravili spalke in pozajtrkovali. Odšli smo ven in srečali babico, ki je imela čarobne vrtnice. Lepo smo jo pozdravili in nato smo se morali dokazati, da si zaslužimo vrtnice. Dokazali smo se tako, da smo odigrali igro ledbol. S tem smo si pridobili vrtnice, zatem pa smo se igrali igro zaklad. Ko smo končali z igro, smo odšli nazaj proti hišici.
Naja, Matej, Klara, Ema M., Ana S.

SOBOTA POPOLDNE:

Za kosilo smo imeli kruhove cmoke z omako. Po kosilu smo imeli eno uro prostega časa. Vrtnice, ki smo jih pridobili zjutraj smo dešifrirali v besedilo: »Bile smo pod zemljo, tam so pokopani vsi mrtvi, a Kaja ni med njimi.«

Potem smo malicali in kasneje imeli delavnice, na katerih smo se urili v različnih stvareh. Najprej smo ustvarjali snežene ploščke, ki so preganjali goleme. Potem smo šli na delavnico na kateri smo se učili o prvi pomoči. Naučili smo se še različne vozle, kot so ambulantni vozel, osmico, dvojno osmico in mrtvi vozel.

Po vozlih smo se odpravili v kuhinjo, kjer smo delali snežene kroglice, ki so bile za pogum. Dali smo jih v košarice, ki smo jih naredili sami. Potem smo se naučili delati nosila za poškodovanca. Vsakega iz skupine smo enkrat dali na nosilo. To je bilo zelo zabavno in kmalu je bilo delavnic konec.

Lara, Lorin, Marta, Lun

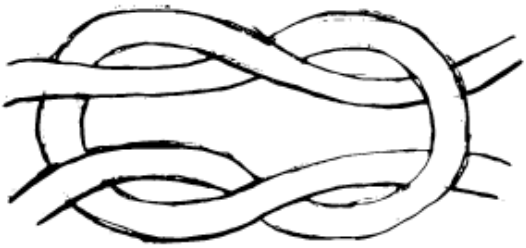

SOBOTA ZVEČER:

<u>Zabavni večer:</u>

Zapeli smo pesem. Nato so nastopili voditelji, nato pa še mi – točko smo pripravili sami. Fantje so nastopili z raznimi akrobacijami, punce pa s komedijo Babica. Nato so nastopila še dekleta s točko Piramida ter fantje z igro Slepa miš in Najdi predmet. Za konec smo odigrali še nekaj iger Morilca. Potem smo si utrujeni umili zobe in odšli spat.

Nočna igra:

Petnajst minut pred polnočjo so nas voditelji zbudili za nočno igro. Napadli so nas golemi in Snežna kraljica. Pred bojem smo pojedli snežne kroglice, da smo si pridobili pogum.

Šli smo dol po cesti, kjer smo srečali prvega Golema (pošast). Pregnali smo ga z lepimi besedami in svetlikajočimi se snežnimi ploščki (CD-ji). Nato smo zagledali sneženo kraljico s svojo sneženo palico in uročenega Kaja. Kraljico smo prestrašili in je zbežala, Kaja pa smo rešili in ga odpeljali v našo hiško.

Jaka, Taja, Jerneja, Lenart

NEDELJA:

Zjutraj smo vstali, se oblekli in šli na jutranjo telovadbo. Pri telovadbi smo bili v krogu. Vsak je pokazal eno atletsko vajo. Po jutranji telovadbi smo šli na zajtrk. Hitro smo pojedli ter šli po opravkih. Nato smo se šli igro Lov na zaklad. Bilo je izenačeno 2:2. Odšli smo na malico. Za malico so bili piškoti ter čaj. Odšli smo pospravljat hišo. Naša skupina je med pobiranjem tresk zagledala orla. Šli smo noter ter spakirali nahrbtnike. Nato smo šli pisat kaj nam je bilo všeč in kaj ne, ter kaj bi še dodali. Nato smo še napisali kaj vse se je dogajalo od petka do nedelje.

Ana R., Staš, Maja, Lina, Dominik

postani ptič divjini

ZIMOVANJE IV
3. - 5. 3. 2017

V petek, ko smo prišli na zimovanje, so nam voditelji pripravili presenečenje, saj so nam postavili carino. Na carini smo se odpovedali stvarem, ki jih nismo nujno potrebovali za preživetje v divjini. V vseh 3 dneh zimovanja smo ugotovili, da teh stvari zares nismo nujno potrebovali. To je bilo dobro, saj smo se odkrižali odvečne teže.

Pustolovski orel

Na zimovanju so izvidniki in vodnice spoznali kar nekaj novih stvari. Tokrat so imeli v Križevski vasi s seboj gosta, po imenu Edvard, ki jih spremlja že od začetka leta. Govori jim zgodbe in koristne nasvete za življenje v naravi.

Edvard je možakar, ki nas spremlja že celo skavtsko leto. Skozi leto nam je pošiljal pisma, pridružil pa se nam je na zimovanju. Dajal nam je koristne nasvete in zanimive izzive, kot so filtriranje vode, preverjanje soli v našem telesu, sprotno pobiranje ostržkov, ali povoskana šibica gori ali ne, itd. Izzive smo opravili in ugotovili, če so koristni ali ne. Seveda je večina bila, a nekateri so se izkazali za neuporabne.

Izgledal je kot nekakšna lutka, ki govori. Oblečen je v palerino (vedno pripravljen

na vse vremenske razmere J), namesto obraza pa je imel narisan vprašaj, saj še nismo točno vedeli kdo je to. Za veliko ljudi je bil strašen, saj ni imel obraza in ponoči je bil osvetljen kot kakšen duh. Nekaterim pa se je zdel zanimiv in inovativen.
Žolne

Za preživetje v divjini je pomembno tudi znanje prve pomoči, zato so IV na zimovanju obiskali prvi posredovalci pri civilni zaščiti (naši skavti, seveda) in Valentina z znanjem medicine in pripravili krizne situacije.
K nam je prišla Civilna zaščita. Mi, otroci, smo igrali ponesrečence v različnih primerih, Civilna zaščita pa nam je pomagala. Prvi primer je bil požar. Bilo nas je šest ponesrečencev. Vsak je imel svojo vlogo. Najbolj je bil smešen Tone, ki je igral panično gospo. Drugi primer je bil avtomobilska nesreča, tretji pa potres. Naučili smo se veliko novega in upam, da bomo to še kdaj ponovili.
Natančni Volk

Geslo zimovanja je bilo: Postani kos divjini in tako so cel dan preživeli v gozdu, kjer so se urili v različnih stvareh.
V soboto smo se odpravili v divjino. Hodili smo v hrib in vsak je nekaj nesel s seboj (npr. vodo, nahrbtnik s pijačo, hrano...).

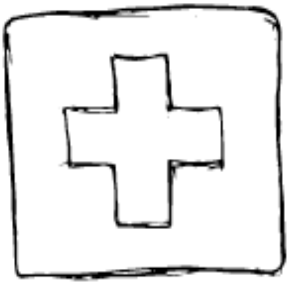

Za začetek smo se šli igro, potem pa so nam voditelji pokazali kako posekati sušico, ki smo jo kasneje uporabili za švedske bakle. Za tem je sledilo tekmovanje v nabiranju dračja med voditelji in izvidniki ter vodnicami.
Kasneje pa so nas razdelil v skupine, v katerih smo imeli različne dolžnosti, kot so

zakuriti ogenj, narezati meso, narediti twist, poiskati palice za ražnjiče, na švedski bakli narediti juho in še drugo. Med tem ko smo probavali različne okuse juh, so se nam naši okusni ražnjiči pekli. Ko smo napolnili naše želodčke, so sledile igre. Kasneje pa smo se še naučili kako narediti baklo. Vsak si je sam naredil svojo in tako se je končal naš nepozaben dan v divjini :)
Ruth Romih

Zadnji dan smo izkoristili za kratek uvod v acrobalance, s katerim se bodo morali IV predstaviti na Kvajdeju.
No, šli smo se acrobalance in to je sicer potekalo tako, da so nas naučili kam lahko človeku stopimo na hrbet in kam ne in potem je eden skoz gledal celotno situacijo tistih ljudi, ki so to izvajali. Morali smo lovit ravnotežje in si predstavljati da surfamo. Potem so nam povedali, da bomo to delali več na poletnemu taboru (Kvajdeju).
Iskrena košuta

plamenček pripoveduje

vikend nenehnega kuhanja

ZIMOVANJE PP
24. - 26. 2. 2017

Zimovanje se je za kul otroke (to smo js, Sneža pa Uroš) začelo že v petek zjutraj. Stojc je pobiral na Jesenicah ob 9.30, potem smo šli še v Lidl po mal futra ter se odpeljali proti Martuljku.

Dlje kot pa do podna gozdne poti nismo prišli z avtom, zato smo se ugvantal z vso hrano in se odpravili proti koči peš. Med potjo se Stojc še spomni, da je pri Koserju pozabil ključ od bajte. Zelo smo se veselili, da bomo do 6h zvečer, ko pricapljajo gor še ostali, lahko preživeli zunaj, na svežem zraku in naravi, kljub temu, da je rahlo deževalo. Na vrhu smo najprej razporedili hrano, razpakirali orodje ter se lotili dela. Stojc se je po našem navdušenju, da bomo še cel dan zunaj odločil, da bo le šel nazaj dol in se odfurov do Koserja po ključ. Zatacajt smo ostali zakurili ter nakuhali edini nepikanten obrok tega vikenda. Stojc se je odločil vrniti, ko so bili makaroni že 1 uro skuhani.

Končno v notranjosti hiše, smo se že lotili kuhanja večerje (mehiška enolončnica), še za ostale otroke. Ko so prišli ostali, se je prijetna tišina in boj intimna zabava končala, saj je hišo napolnil smeh, entuziazem in ena originalna skavtska sreča. Večerja je bila kuhana, pojedena in prebavljena, po tej pa nas je čakalo še eno presenečenje. Namreč so se nam pridružili še klanovci stega Žiri 1. Ko smo jih nahranili, smo se šli

spoznavno igro, ki smo jo totalno slučajno morali sestaviti malo prej. Sledil je zabavni večer, potem pa smo se vsi utrujeni odpravili spat.

Naslednji dan smo pričeli z novopečenim kruhom in domačimi marmeladami. Sledila je »velika igra,« v kateri smo se veliko izobrazili o stezosledstvu in živalih. Po skupinah smo iskali sledi in jih glede na pesimizem vseh tudi kar dosti našli. Iskali smo jih približno 2 uri, potem pa smo najdene zadeve vsi skupaj še pobliže analizirali.

Zatem je ponovno sledilo kuhanje oz. peka, tokrat tortilij. Sledil je še program na temo, kaj nam pomeni post, nato pa smo se (ironično) vsi motivirani in polni naravovarstvenega duha lotili pustne maske, ki naj bi jo naslednji dan predstavili na pustnem karnevalu v Žirovnici. Pozno zvečer smo šli ven, nekateri gledat zvezde, drugi jih ujemati na fotografije. Sledil je še družabni večer, zatem pa kmalu spanje.

Naslednje jutro je takoj po zajtrku sledila maša. Po maši smo se lotili pospravljanja in kmalu odšli v dolino, saj smo morali ujeti še pustni karneval. Poslovili smo se od Žirovcev in šli v Žirovnico. Na parkirišču pred šolo, pa smo si vsi nekako priznali, da se nam na karneval »ne da«, zato smo šli k Roku, jest makarone. Popoldne so sledili odhodi, kjer se je iz klana poslovilo kar nekaj osebkov. Po uradnem poslovilnem programu pa se je naše zimovanje končalo.
EN LEP POZDRAV VAM ŽELI IZNAJDLJIVI VOLK :D

SKORAJ zimovanje bratovščine

Tudi brezniška bratovščina odraslih skavtov se včasih poda na potep. Semtertja nam ponagajajo različne obveznosti, pravi podvig pa predstavlja odhod na skavtske dejavnosti družinam z majhnimi otroki, zato je včasih treba stvari nekoliko prilagoditi. Tako smo tudi zimovanje prestavili na kasnejši čas, pa še skrajšali smo ga.

Na velikonočni ponedeljek smo se odpeljali na Kurešček, vzpetino nad južnim robom Ljubljanskega barja, kjer stoji Mariji posvečena božjepotna cerkev. Pri maši smo se počutili kot pravi romarji - no, pa saj smo to tudi bili. Zanimiv križev pot v vršnem delu pod cerkvijo smo prehodili peš. Kratek vpogled v zgodovino posvečenega kraja Kraljice miru nam je Janez privoščil po maši, potem pa smo se spustili nazaj v dolino. Naslednja postaja je bil Iški Vintgar. To je ozka soteska potoka Iška, ki privablja trume sprehajalcev in pohodnikov. Že na začetku doline, kjer stoji gostišče, smo z napisov na vratih zvedeli, da je zaradi nekakšnih nesoglasij med občino in gostiščem,

slednje zaprto. Kar smešno se je zdelo: gostišče ne dobi pitne vode, le nekaj metrov stran pa vsako sekundo steče nekaj kubičnih metrov kristalno čiste vode. Nič hudega, smo si pa privoščili kosilo kar na dvorišču, in to iz lastnega, pravzaprav Nežinega kotla. Dvomim, da bi bil gostilniški ričet okusnejši od našega. Po kosilu smo pod strokovnim Darjinim vodstom zvedeli še kaj pomembnega o našem odnosu do zdravja. O, ričet je zdrava hrana, skavti pa tudi ne lenarimo ves čas nekje za pečjo, pa vendar je treba še kaj postoriti zase. Resnici na ljubo - imamo tudi nekaj let več na grbi kot naši mlajši bratci in sestrice Pod svobodnim soncem. Ozaveščeni smo odšli na razgibavanje, no, odpešačili smo po dolini proti toku Iške. Prijetna pot se je končala na mestu, kjer je pred časom narasel potok odnesel most. Ker pa je bil prostor zelo primeren za nastanitev, smo kar tam nadaljevali z naslednjo točko.

Družina Čop nas je popeljala v davne čase, ko so nedaleč stran živeli koliščarji. Blizu Vrhnike so arheologi izkopali 5200 let staro leseno kolo z osjo, najstarejše na svetu. Še danes bi bilo uporabno, če ga ne bi takoj odnesli v muzej. Nedvomno je bila tehnika takrat na višji ravni kot danes. Le kaj bo ostalo od mojega mobilnega telefona čez 5000 let? Po načrtih prainženirjev smo tudi mi izdelali vsak svoj lesen voziček, ki je lahko celo vozil. Moj je bil izdelan iz lubja; naslednji dan, ko se je osušil, je bil bolj podoben nekakšnemu lunarnemu vozilu. Torej tehnika kljub vsemu napreduje! Ko smo si po vzoru koliščarjev še nalovili rib - papirnatih z magnetno kostjo (po mojem mnenju je takšno ribarjenje bolj razburljivo od muharjenja), smo le še odšli nazaj do izhodišča in se odpeljali domov.

Skoraj zimovanje, ki nam je bilo prav všeč. Videli smo precej novih krajev in na prijeten način izvedeli marsikaj zanimivega. Še kdaj ponovimo.

Tone Špendov
Skrinostni muflon

Dan veščin v Ukanovi vaki

11. 3. 2017

Že na začetku skavtskega leta smo tudi v bratovščini odrasli skavti dobili povabilo, da se udeležimo dneva veščin – dneva, ko se je skupaj zbral cel steg. Meni osebno so bila srečanja, ko se je skupaj zbral cel steg, vedno nekaj posebnega. Skupina zaživi drugače … Sicer je bila udeležba nas odraslih skavtov bolj ''švoh'', bila pa je J.

In tudi ta dan se mi je zdel tak. Bil je poln zadnjih priprav pri voditeljih in poln skrbi pri skavtih, ali dosti znajo, da bodo svoje znanje pokazali na posameznih točkah. Moram priznati, da je bilo še mene malce strah, ker od ''starih mačkov'' se pa ja pričakuje, da vse znamo, zato sem si doma v nahrbtnik za vsak slučaj dal še skavtski priročnik J. Mislim, da so se naši člani bratovščine malo ustrašili tudi tega in je bila zaradi tega udeležba manjša J.

Že v uvodnem kvadratu so mi skozi misli šle tri stvari. Kakšno srečo imamo, da se lahko le nekaj metrov od skavtskih prostorov odpravimo v naravo in uživamo v njej in bi Ukanovo vako kmalu lahko preimenovali v Skavtsko kotanjo. Druga stvar je bila misel, kako smo v času, ko sem bil jaz Akela, gnali takratno krdelo sem gor in smo volčiča Gašperja lovili po vseh drevesih. In prav ti volčiči in volkuljice (Mojca, Katja, Gašper, Matic, Urban, Urban, pa upam, da nisem kakšnega spustil) danes stojijo v stranici, kjer stojijo voditelji in skrbijo, da se brezniška zgodovina skavtstva piše dalje. In tretja stvar, kako sem iz srca hvaležen Bogu, voditeljem in vsem vam skavtom, da se lahko skupaj srečamo in se imamo fajn.

plamenček pripoveduje

Všeč so mi bile točke, ki ste jih voditelji pripravili. Najbolj zanimiva mi je bila Gašperjeva tema o varnem ravnanju z nožem, ker sem mislil, da kot pravi mesar vem že veliko, a se še vedno najde nekaj, kar izveš na novo. No, pa tudi druge točke so bile zanimive, da ne bo pomote J. Bivaki, orientacija, vozli, stezosledstvo, prva pomoč – teh sem se udeležil, potem pa je sledil klic, ki je sporočil, da je naš bobrček, ki bo na svet prijokal julija, nemiren in sem moral prej oditi domov. Sem pa imel priložnost svoje znanje o kuhanju in rastlinah pokazati doma in nahraniti družinico – preživela je J. Bodite fajn in bodite pripravljeni.

Florjan Svetina
Vztrajni delfin

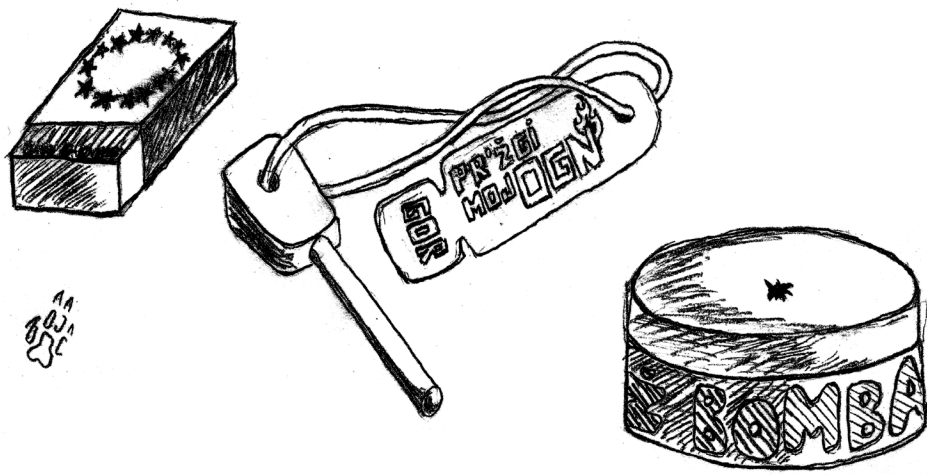

plamenček pripoveduje

papirna AKCIJA

EN VEEEEELIK HVALA PRAV VSEM VAM!

Za nami je ena noro uspešna papirna akcija. Kot ste najbrž že prebrali, smo zbrali vrtoglavih **11,332** ton papirja in kar **1,888** tone kartona. Organizatorji si nismo predstavljali, da imate vi in vaši sorodniki za nas prišparanega še toliko papirja.

Lahko vam povemo, da smo z zbranim papirjem in kartonom zbrali kar **1.170,94 EUR !!!!!!** To vse bo šlo v naš novi Pastoralni dom. Hvala tudi vsem tistim, ki so nam pomagali z raznašanjem letakov po vaseh (upamo da ste se pri tem imeli fino). **Da pa seveda ne pozabimo kateri trije skavti iz stega so prinesli največ papirja....**

1. **mesto: Katarina B.** (IV)- 598kg papirja
2. **mesto: Blaž K.** (IV) - 550kg
3. **mesto: Ema Z.** (PP) - 500kg

ČESTITAMO ŠE ENKRAT!!!

Vi pa ne pozabite še sedaj zbirati papirja in k tem spodbujati tudi ostale, da ga bomo na naslednji papirni akciji zbrali še več!!

Trop za papirno akcijo

podvigi

Letošnja pomlad je bila za nekatere zelo naporna, spet za druge noro zabavna in polna skavtskega duha. Zvrstilo se je ogromno skavtskih dogodkov in pri nekaterih smo morali celo izbirati katerega se bomo tisti dan udeležili. V rubriki Podvigi torej poročamo o dogodkih, in izzivih, ki se jih naši skavti udeležujejo zunaj našega stega. Sigurno smo še kakšnega zgrešili, zato pa o sprotnih dogodkih poročamo tudi na spletni strani.

V petek, 6. maja, smo se člani našega stega tradicionalno udeležili letošnjega, že četrtega po vrsti, skavtskega tekmovanja v zgradbarstvu Zaveži. Letošnjo ekipo smo sestavljali : jaz, Koser, Urh, Neža, Tjaša in Rok. Na polje blizu Radovljice smo prišli z veliko vnemo in željo ubraniti lanskoletno zmago oz. ohraniti "bat" v naši lasti (zgolj šala, primarni cilj je bila zabava in nove izkušnje). Najprej smo imeli manjše delavnice: vozlarstvo, debata o gozdovih in bivaki. Nato je sledila večerja, ki je bila kot vsako leto zelo izvirna in okusna ter za njo predstavitev problema. Letošnja naloga Zavežija je bila ustvariti "stroj" za vlečenje vrvi. Naslednji dan smo se takoj po jutranji maši zavzeto zagnali za delom. Žagali, vezali in vrtali smo vse do kosila, ko je sledil preizkus. Naša ekipa je zasedla odlično 2. mestooo (od treh ekip). Kljub porazu proti sosednjemu stegu Radovljici 1, smo se imeli HUDOBRO, se veliko novega naučili in preživeli 2 fantastična dneva v družbi fantastičnih soskavtov in soskavtinj.

Nabriti orel

divja jaga

8. - 9. 4. 2017
DRAGOMER

Trije voditelji in pet popotnikov se je v dveh avtomobilih napotilo v gozdove, kjer kraljuje klan iz Brezovice 1. Začeli smo z izdelavo filcastih mošnjičkov in s sveto mašo pod krošnjami. Vzeli smo pot pod noge in se pognali navkreber in zmotil nas je jokajoči klovn pred porušenim cirkuškim šotorom. Kričal je in bentil, kako so klovni čisto podivjali in mu uničili prizorišče za predstave. Jokavež nam je dal skrivnostne škatlice in rekel naj si raje poiščemo bazo v gozdu, ker bomo le tam varni pred pohlepnimi klovni.

Z mrakom se je začelo neumorno bežanje in zbiranje denarja s cirkuškimi spretnostmi. Minutno vrtenje obročev na rokah s samo enim gojzarjem, ker so ti drugega žal ukradli klovni, hoja po gurtni, ko se mimo vozita dva klovna s štirikolesnikom in motorko... Kako boš na hoduljah ali zgolj polenu obdržal ravnotežje, če pa po temnem gozdu konstantno odmeva neka psihopatska melodija in vzkliki 'cekini, cekini...'

Dodaten poper dogodku je bilo pravilo, ki je določalo da nisi ujet zgolj z dotikom, vendar ko te klovn fizično obvlada. Čeprav si s streljanjem s fračo lahko prislužil kar nekaj denarja, pa klovnov nisi smel streljat in ker so svojo vlogo tako dobro odi-

grali, si večkrat kar pozabil, da so to organizatorji dogodka. Če si klovne zafrkaval, si kaj hitro pristal v viseči kletki med temnimi krošnjami, če pa je bilo že zasedeno, si moral odsedeti svojo kazen do pasu zakopan v zemljo. Ura je bila že blizu tretje zjutraj, ko smo vsi skupaj končno zbrali dovolj denarja za popravilo šotora in pokupili vse vstopnice za gala predstavo. Smeh, ploskanje in kričanje je v šotoru že kakšno uro kasneje zamenjalo smrčanje najbolj predane Brezniške delegacije, ki je po jutranji kavi pomagala podreti nekaj zgradb, potem pa že odhitela sadit drevesa na Perniške klance. Čestitke popotnikom Brezovice za odlično izpeljan adrenalinski dogodek!

Neustavljivi Volk

TZV carski izlet

V nedeljo, 21. maja, smo se v Solčavi zbrali vsi tisti, ki smo na TZV-ju 2016 pokazali dovolj znanja in prejeli našitek TZV CAR. Naš izlet smo začeli tako, da smo se predstavili. Nato smo imeli katehezo, ki je bila namesto svete maše, saj je takrat potekalo sveto obhajilo. Po katehezi smo se razdelili v 2 skupini. Naša skupina je najprej igrala paintball, kjer smo poleg tega, da smo se streljali, morali dobiti tudi nasprotnikovo zastavico, vendar tega nobeni skupini ni uspelo. Ko smo s tem končali, smo se povzpeli še v jamo. Za tem smo imeli kosilo in ker je na skavtskih dogodkih to že nekako navada, smo jedli makarone.

Po kosilu smo si vsi skupaj ogledali slap Rinka, kjer smo dogodek tudi zaključili. Bilo mi je zelo fajn, saj sem spet videla prijatelje, ki so bili na TZV-ju, ki sem se ga lani udeležila, poleg tega pa spoznala kar nekaj novih prijateljev.

Sanjava žolna

Mnogolončnica

V petek in soboto, 26. in 27. maja 201,7 je steg Breznica 1 organiziral kuharsko tekmovanje – Mnogolončnico. Kot se je lahko opazilo po dobri organizaciji, Mnogolončnica ni bila organizirana prvič, temveč že tretjič. Mi – tekmovalci s Ptuja 1 smo se na pot odpravili že v petek dopoldan (špricanje pouka nam je bilo celo v veselje), z vlakom. Čeprav nihče od nas ni vedel, kaj naj pričakuje, smo se skozi celotno pot zabavali z Urbanovim učenjem slovenščine za maturo (zabavno je bilo ravno zato, ker ni bilo kaj prida). Ob prihodu smo začenjali pridobivati sliko Mnogolončnice. Vendar priznam, da prvi vtis nikakor ni bil tako epski kot nato cela Mnogolončnica! :D Na začetku smo celo pomagali še pri zadnjih pripravah, kot je napihovanje balonov in postavljanje table, saj smo prišli malce prej (celih 10 minut). Ker pa smo nato še vedno čakali ostale udeležence, smo se šli 'spoznavne igre' izmed katerih so nam najljubše tiste, ki vsebujejo 'kamen, papir, škarje' oz. 'kamen, škarje papir' oz. 'kameeen, škarjeee, papir'. Ravno zaradi vselej spreminjajočih se vzorcev, nas je igra tako navdušila, da smo čist not padli. :D Ko so zadnji sodelujoči prišli, smo še imeli neko igro in nato smo končno začeli z igro! Pri izbiri imena ekipe nihče ni imel težav, kajti neizmerno hitro smo demokratično sprejeli ime PEN ISLAND (otok pisal), ker se nam je zdelo dokaj 'kul' ime. Naše zavzeto nabiranje cekinov za nakup živil, se je začelo precej mirno. Po pol ure, ko smo se dodobra ogreli, smo iznašli pravi recept za igro. Cekinov ni bil težko dobiti, če si prišel na pravo točko, kjer si brez težav dobil tudi do 15 cekinov. Težava je nastala, če si bil preveč naiven in odšel na vsako točko, tudi če se ni izplačala, saj si z zvrhanim peharjem sreče tam morda dobil le 2 cekina. Na srečo

so bili keksi naši prijatelji in smo se z njimi izvlekli iz težke situacije rahlega pomanjkanja (Miha bo že vedel, o čem govorim). Med zbiranjem cekinov, se je občasno podila tudi ovca, naravne katastrofe itd., ki so igro precej popestrile s hitrimi šprinti, saj so ničkolikokrat bili krvavo potrebni. Ker se je večer bližal z neznansko hitrostjo, smo počasi zaključili z igro in Ptujčani smo za par cekinov postavili ogenj. Mislim, da nas je postavljanje ognja presneto dobro povezalo, saj smo si skoraj ves čas peli. Tam je v ospredje prišel tudi ptujski Barni, ki si počasi, a vztrajno utira pot za uspehom v skavtskem krogu. Sledil je 'zabavni' večer; 'večer, kjer se veliko lupčka', če se hočemo izraziti natančneje. Sledilo je spanje, ki mi je osebno veliko pomenilo, ker me je razgiban dan le izmučil. Osvetljen vrh Triglava nas je zbudil v prečudovito jutro, a je ta trenutek prevzetnosti hitro pokvarila jutranja telovadba, ki pa tudi ni bila slaba, ampak zopet precej smešna. In sledil je zajtrk, v katerem me je najbolj presenetilo to, da si kruha nisem rabil namazati sam! Mislim, da se mi je to zgodilo edinokrat, da sem dobil že namazan kruh v roko. Začel se je glavni del, pripravljanje na kuho in kuhanje. Prostor smo si izbrali hitro, ognjišče je bilo kmalu pripravljeno, vsa obvezna oprema tudi (radio) in tudi tržnica se je kmalu odprla. Ker smo imeli precej cekinov, smo si lahko privoščili le najboljše, vendar hrano s tržnice je bilo potrebno še toplotno obdelati. Ker smo na začetku veliko sanjarili in si celo podajali frizbi, samo se morali na koncu hudičevo potruditi, da smo predjed, glavno jed in sladico uspeli pripraviti po načrtih. Če smo iskreni, načrti sploh niso bili toliko pomembni, ker si je Monika kar sama sproti izmislila vse vrste receptov. Ocenjevalna komisija je prišla ravno pravšnji čas, ravno toliko časa smo še imeli, da smo uredili dekoracijo, ki je bila napaka, ker niti malo ni izgledala dekoracija ('srčki' pri sladici). Med ocenjevanjem smo napeto čakali na odzive komisije. Na našo srečo so se jim jedi izmed vseh zdele vredne kopice pozitivnih točk. Da pa nas ne bi preveč 'firbec mantral', se je razglasitev pričela kmalu po ocenjevanju. Po

seštetih točkah, je zmagala ekipa PEN ISLAND (Ptuj 1 z Moniko), takoj za njimi Avtotrofni knedli (četa Breznice 1) in še predstavniki s Škofje Loke, Pečeni žoharji. Ker se nam je mudilo na vlak, smo hitro pobegnili s travnika, a še prej smo naredili fotografijo z glavno nagrado – velikim kotlom. Glavno nagrado smo prepustili predstavnici, ki je najbolj pripomogla k zmagi, Moniki in s tem tudi stegu Breznici 1. S prijetnim občutkom in lepimi spomini, smo se še zadnjič oddrli A zigi zigi zaj za Breznico in s Stojčevim avtom oddrveli proti železniški postaji.

Navdušeni lev, Ptuj 1

Pesem, ki nas je spremljala čez Mnogolončnico:

Če osamljen si in sam hodiš po svetu, barni reši te kar po internetu. Barni že rešuje prek facebooka in youtuba in vsak ga dobi na mimovrste.si.

REF: **Ime mi je barni, sem prijatelj otrok, prihajam z dežele žit.**
(O ŠIT!)
Moj svet je poln mleka in odlične čokolade!

Če rad bi boljši svet, voli barnija in on bo poskrbel da bo konec šolanja. Učitle bo odpustil in ravnatle pokončal, pecivo bo brezplačno za otroke čisto vse. **REF**.

Še s pivom ga poliješ in z medom posladkaš, izrežeš ven medveda in že barnija imaš. **REF**.

Vstavijo mu srce, čokolado dajo vanj, sedaj pretaka se po njem zlo sladki marcipan. Samo še zapakiran in v trgovine dan, tako se barni na policah znajde čisto sam. **REF**.

Otroček ga zagleda, joka mamici v rokav, hoče barnija ukrasti, mama reče PRAV. že steče ven iz trgovine, barni mu v usta zgine, v kanale se prebije, skoz zunanjo odprtino zgine. **REF**.

ŽOGAŽUR

3. 6. 2017

Turnir v odbojki, nogometu in skavtskem poligonu, ki so ga Topoli (Grosuplje 1) priredili ob svoji 25 letnici delovanja, nas je privabil že s svojim unikatnim imenom. A bodimo iskreni, ime naše ekipe je bilo še boljše - Udarne Surikate (Res dobr ime, Urh!). Odločili smo se, da bomo barve Breznice 1 zastopali v odbojki. Program se je začel z rahlo zamudo, tako da smo imeli čas, še malo povaditi in tudi fantje so kmalu ugotovili, da zmagali po vsej verjetnosti ne bomo. Ampak, ker mi en obupamo tako hitro, smo se potrudili po najboljših močeh in prvo tekmo proti Grosupeljčanom, ki so bili poleg nas edini skavti, zmagali! Z igro proti naslednji ekipi smo se že kar dobro ogreli, in v tretje nam je šlo že res dobro! Čisto vsem, tudi najšibkejšemu členu naše ekipe, ki je dobil vzdevek Šalabre (Za pojasnilo vprašaj Nabritega orla, Iznajdljivega volka, Priročno košuto ali Domiselnega svizca – člane naše ekipe). V zadnji igri smo se borili za 3. mesto, ki pa nam je za mišji repek ušlo. Ampak uvrstitev v končni fazi sploh ni tako pomembna, imeli smo se lepo, uživali na kratkem koncertu ob koncu turnirja, jedli res odličen golaž, dobili res hude gate, z napisom »skavti« in našitek, delali sladoled in druge eksperimente s tekočim dušikom, se spoprijateljili z nekaj novimi ljudmi, spoznali, da ne rabiš preveč dobro igrat odbojke, da se udeležiš turnirja, obiskali različne delavnice in torto velikodušno pustili za druge.

Priročna Košuta

Križev pot, Dan zemlje in obljube, so to pomlad povezovali naš steg. Doživeli smo ogromno skupnih trenutnkov, ki jih nikoli ne bomo pozabili. Nekateri so to doživeli prvič, spet drugi to obujajo in ohranjajo že vrsto let. Nekateri voditelji smo se udeležili tudi državnih srečanj voditeljev in Skrbna mravlja nam poroča kaj se je dogajalo na Državnem posvetu starih volkov.

DPSV

V soboto, 18. marca 2017, sem se zgodaj zjutraj odpeljala proti Poljanski dolini, novim dogodivščinam naproti. Ko sem se vozila po dolini, sem bila navdušena nad njeno lepoto, saj sem že čisto pozabila, kako lepi kraji so še naprej od Škofje Loke. Povzpela sem se do majhne vasice Javorje, ki se nahaja v bližini Gorenje vasi. Tam so se že zbirali stari volkovi iz vse Slovenije. Na moje veselje sem srečala kar nekaj prijateljev iz taborne šole.

?kuga?ste?rekli?

Akela, Bagira, Balu, kača Kaja, ptič Čil in želva U, so nas poklicali v krog in dogodivščine v poljanski džungli so se pričele. Dopoldne smo posvetili poglabljanju našega znanja o zakramentu sv. krstu. Sodelovali smo v džungelskem televizijskem kvizu »Lepo je biti mrtev«. Zakaj tak naslov? S krstom smo umrli grehu, zato! Nato smo imeli obnovitev krsta. Balu je blagoslovil vodo in naša bela oblačila in potem je vsak od nas v vodo pomočil obraz. Popoldne smo imeli različne delavnice, na katerih smo se učili o osebnem spremljanju volčičev, kreativnem razmišljanju, čas pa smo imeli tudi za roverčka in slackline. Zvečer smo imeli še delavnico o sovzgoji in super taborni večer z bansi in igricami. Ko je nad džunglo padla tema, smo vzeli vsak svojo krstno svečo in se pojoč pesem »na Skalo posveta« odpravili na pot.

Na Skali posveta so naš že čakali naši državni stari volkovi. Ob slovesnem obredu je bilo imenovanih nekaj novih skavtskih voditeljev. Vsaka Skala posveta pa ne bi bila prava, če nam ne bi Bagira ulovil mastnega bika. Pojedla sem odlično sladico, se poslovila od prijateljev in se polna novih idej odpeljala proti domu.

Skrbna mravlja

obljube

23. - 24. 4. 2017

Letošnje obljube smo začeli kar en dan prej in tako popraznovali rojstni dan matere Zemlje ter jo počastili z dobrimi deli. Naši najmlajši so očistili in olepšali Reber, za nadaljnje skavtske dogodivščine, starejši del stega pa se je podal v sajenje novih dreves na ne lepo prehodnem strmem pobočju. Dan smo zaključili z igrami in nepozabnim zabavnim večerom v gorjanskem kulturnem domu in naslednji dan zakorakali v deževen dan. Zjutraj so potekale še priprave na slovesni dogodek leta in v naš steg in svetovno skavtsko družino, smo sprejeli kar 29 novih skavtov.

?kuga?ste?rekli?

Popotnica Tjaša se je našemu stegu pridružila šele letošnje skavtsko leto, zato je tudi letos dala obljubo. Za Plamenček je povedala kako je doživljala obred obljube in kako se z novo rutico počuti zdaj.
Letos konec aprila sem tudi jaz dala svojo skavtsko obljubo in postala del velike skavtske družine. Seveda smo pred tem vsi novinci cel dan ponavljali obljubo ob vsaki priložnosti, da nam je kasneje vse teklo gladko. Ko stojiš in obljubiš pred celotnim stegom, je res en poseben občutek. Nekaj nervoze, nekaj veselja in pa predvsem veliko pričakovanja. Vesela sem tudi nove rutke, ki mi dobro služi in je doživela že veliko, pa tudi vedno bolj se polni s spominčki iz raznih dogodivščin. Se že veselim odkrivanja novih skavtskih radosti in pa poletnega tabora, ko bom dobila še svoje skavtsko ime.

Tjaša Prezelj

Voditeljica bobrov in bobrovk, Potrpežljiva kanja, pa je po 5 letih voditeljstva prejela bronasti znak našega združenja.
Bronasti znak mi pomeni.. hm.. to, da sem že res doooolgooo pri skavtih- letos dopolnujem že 17 skavtsko leto! Zato imam v spominu tudi ogromno prigod iz srečanj, taborov. Ta trenutek se spomnim poletnega hajka mojega voda na taboru. Bil je res vroč dan in za nami je bilo kar nekaj prehojenih kilometrov. Voda na dnu doline je kar klicala k sebi. Sicer smo morale do tja zlesti čez ograjo, takrat še neznanega pomena. Voda je bila prijetne temperature, zato se nismo obotavljale in hitro skočile noter. A žal še hitreje ven, saj smo se znajdel v bajerju polnega ogromnih rib. Lahko si predstavlajte koliko je bilo vreščanja :D ... oh.. ogromno lepih spominov- med obiskovanjem skavtov in tudi kasneje med voditeljstvom, ki ima tudi svoj čar!

Potrpežljiva kanja

Tokrat je predstavitveni intervju prav poseben. Vzdržljivi gams nas preseneča kar štirikrat, ne prezrite pa tudi nadaljevanja zgodbe o Bi-Piju, ki postaja vedno bolj in bolj razburljiva.

Intervju ♡ Poseben četverec

Bi-pi, tokrat sem za vas pripravil poseben štirikratni intervju, v katerem se vam bodo na kratko predstavili vsi novi voditelji, ki smo jih v skupnost voditeljev sprejeli po zimovanjih.

1. Lep pozdrav, Rok, Janja, Polona in Jana!
Pred kratkim si postal/a voditelj/ica. Kaj te je nagovorilo, da si se odločil/a za ta korak?

ROK: Da bom enkrat voditelj sem verjetno vedel že od recimo drugega ali tretjega leta pri skavtih, ko sem voditelje opazoval še pri volčičih. Tako je bilo samo vprašanje časa, kdaj se bo tehtnica med klanom in voditeljstvom prevagala. Že lani, ko je klan zapustilo pol naše stare zasedbe, sem aktivno pričel z razmišljanjem o odhodu, letos pred zimovanjem pa se je večina naše generacije odločila, da je to tista točka, ko smo pripravljeni stopiti v vaše (voditeljske) vrste.

JANJA: Prejšnje leto sem bila klanovka na služenju v četi pa letos pri bobrih in tako mi je s časom vloga voditeljice postala vedno

bolj všeč in zmeraj bolj sem si želela zapustiti prijetno okrilje drugih voditeljev, ter se tudi sama zares preizkusiti v tej vlogi.

POLONA: Za ta korak sem se odločila, ker sem prišla do tega, da je čas, da začnem »dajati« naprej. Na služenju pri VV sem bila že kar nekaj časa in zato je bilo že skoraj samoumevno da bom ostala tam.

JANA: Hm…na klanovskih srečanjih sem ugotovila, da mogoče »ne pašem« več v to družbo. In ker mi je pri bobrih tako všeč, sem si rekla zakaj nebi dala odhoda že malo prej in postala prava voditeljica pri bobrih.

2. Koliko časa si že pri skavtih in v koliko vejah si doživljal/a skavtske dogodivščine?

ROK: Pri skavtih sem od 3. razreda, kar nanese že dobrih 12 let. Prav tako pa pomeni, da sem preizkusil vse veje (no razen bobrov, ki jih takrat še nikjer v Sloveniji ni bilo).

JANJA: Pri skavtih sem že od tretjega razreda, se pravi poteka dvanajsto leto in skozi ta leta sem šla preko volčičev, čete, noviciata, klana in sedaj nazaj na začetek, k bobrom.

POLONA: Pri skavtih sem že skoraj 13 let. Bila sem v 4 vejah (VV, IV, NoPP, PP)

JANA: Pri skavtih sem sedaj 11 leto.

Lahko bi bila 12 let, pa me v tretjem razredu skavti še niso navduševali, zato sem eno leto še pavzirala J ..bila sem v prav vseh vejah, VV,IV,NOPP,PP.

3. V kateri veji si najbolj užival/a? Zakaj?

ROK: Joj, to je eno izmed najtežjih vprašanj, ki jih lahko zastaviš skavtu, no vsaj meni se tako zdi. Dejstvo je, da se iz časa pri volčičih spominjam bore malo in zato tukaj odpadejo. Ko razmišljam o četi in klanu pa se mi v glavi kar nekako zlijeta v eno, verjetno zato ker smo bili tako pri IV kot v PP zelo podobna družba in prehoda iz ene veje v drugo sploh nisem opazil. Pa vendar, če bi se lahko spet pomladil, bi se verjetno vrnil v četo. Rad se urim v novih veščinah in tam jih nikoli ne zmanjka, to bo verjetno razlog, ki prevaga. Konec koncev pa mislim, da je vsaka veja res super in če širiš pozitivno energijo, se ti drugi kaj kmalu pridružijo in je res povsod lepo, pa tudi če kdaj okoliščine niso najbolj prijetne!

JANJA: Hmm, uživala sem prav v vsaki na svoj način. Če pa že morem izbrat, se mi je najbolj v spomin vtisnila četa, saj v tej veji preživiš največ časa, se najbrž največ naučiš in narediš tudi največ lumparij.

POLONA: Vsaka veja mi je pustila svoj pečat. Sicer se VV še najmanj spomnim, ampak v ostalih 3 vejah sem uživala v vsaki na svoj način.

JANA: Zelo lepe spomine imam iz veje NOPP, mogoče ravno zato, ker smo bili tako majhna skupinica.

4. Bi delil/a z nami svoj najljubši skavtski spomin?

ROK: Se sploh zavedaš koliko jih je, jaz pa naj se kar tako odločim?! Hočeš, nočeš, tukaj bom malo zavil s poti in vam povedal, kaj me je sploh pripeljalo k skavtom (no poleg dejstva da sta bili že obe sestri pred mano skavtinji), namreč to je tudi eden izmed dogodkov, ki so mi za vedno ostali v spominu in po katerem se želim zgledovati. Bolj na široko sem ga opisal v svojem pismu odhoda iz klana, zato bom tukaj skušal povzeti.
Poleti po koncu 1. razreda OŠ smo se z družino lotili osvojit Triglav. To je bil zame eden izmed večjih dosežkov pri tisti starosti in zato sem o tem pripovedoval kadarkoli sem imel možnost. "Privilegij" slišati to zgodbo, je dobil tudi takratni stegovodja Vztrajni delfin/brezniški Bi-Pi/Florjan Svetina. Ko sem končal mi je rekel nekaj takega: "Rok jaz že sedaj vidim, da si pravi skavt!" in mi ob tem v roke porinil eno izmed »knofelj«, ki jo je snel s svoje rutke, češ, da si bom lahko, ko bom pri skavtih spel svojo rutko. Mogoče se vam to ne zdi nič posebnega, toda ta »knoflja« še danes skrbi, da se moja rutka ne razvije sredi naših "utrganih" skavtskih norij. Sedaj si mogoče že predstavljate, zakaj se želim kot voditelj zgledovati po tem dogodku.

JANJA: Zelo rada se spominjam vodovih potepov, ker so bili vsi in vsak posebej tako zanimivi in polni dogodivščin in smeha. Najljubši spomin pa mi predstavlja moj prvi tabor v klanu.

POLONA: Teh spominov je kar veliko, težko se odločim samo za enega. Predvsem se mi najbolj vtisnejo v spomin poletni tabori, ki

so pika na i ob zaključenem skavtskem letu.

JANA: Teh spominov je toooooliko, da dejansko ne vem katerega bi izbrala. Mogočne lahko povem kdaj sem bila na skavtih najsrečnejša. To je bil zagotovo trenutek, ko smo bili z vejo PP na potovalnem taboru ob Kolpi. Ko nas je zeblo kot mačke saj smo imeli na sebi mrzle in mokre kopalke, bili smo zeloooo lačni(mislim da je bila nedelja, mi pa brez hrane) sončka ni bilo mi pa smo mogli veslat naprej. In ko smo prišli na cilj, smo premraženi šli pod topel tuš in v topla oblačila ter nekaj dejansko pojedli….takrat sem bila res, res, res srečna.

5. Če bi lahko izbiral/a, v kateri veji bi se najraje izkazal/a kot voditelj/ica? In zakaj ravno tam?

ROK: Tukaj mislim, da ni vprašanja. Že od vedno sem imel v glavi, da bom enkrat voditelj čete. V klanu sem aktivno služil pri četi in bil letos prisoten tudi kot voditelj. Verjetno se ponavljam, ampak zelo všeč mi je učenje in pa nato tudi posredovanje novih veščin, še posebno tistih, ki vključujejo gozd in verjetno se vsi zavedamo, da je tega največ v veji IV.

JANJA: Zaenkrat me še ne vleče nikamor drugam. Zakaj ravno bobri? Ker rada delam z majhnimi otroci, ker mi je všeč njihova igrivost in navdušenje, ko prvič preizkusijo ali doživijo kakšno skavtsko stvar.

POLONA: VV – zato, ker moraš znati delati z volčiči – jih spodbujati, učiti,…

JANA: Bobri. Ker so enostavno zakon.

6. Kaj te poleg skavtov še veseli?

ROK: Veseli me ogromno stvari in prav tako rad poskušam nove, zato mi včasih kar malo primanjkuje časa.
Rad fotografiram, delam z lesom, se vozim z motorjem, igram kitaro in v zadnjem letu sem se pričel ukvarjati tudi z alpinizmom.

JANJA: Izleti v naravo ali nekam kjer še nisem bila… pa dobre serije :D

POLONA: Veseli me druženje s prijatelji, katere vidim zelo poredko. Rada preberem kakšno dobro knjigo.

JANA: Žal nimam nobenih posebnih hobijev.

7. Slišal sem, da si letos tudi začel/a s študijem? Kaj študiraš? Torej, mi lahko razložiš, kakšen poklic boš dobil/a?

ROK: Drži. Študiram lesarstvo oz. lesarsko inženirstvo. To pomeni, da naj bi po opravljenem študiju vsaj približno znal konstruirati lesene hiše, nadstreške, brunarice, izbirati pravi les za vsak namen, poskrbeti za pravilno in čimbolj učinkovito zaščito lesa, pridobivati iz lesa različne snovi, ki se jih lahko uporablja celo v medicinske namene,... Skratka razpon znanj je ogromen, a zaenkrat se mi zdi, da me kot poklic najbolj privlači konstruiranje z lesom.

JANJA: Študiram laboratorijsko biomedicino, kot že samo ime

pove bom najverjetneje delala v laboratoriju na področju medicine ali farmacije. Po domače povedano bom tista teta, ki bo pogledala kaj je narobe s tvojo krvjo ali urinom.

POLONA: Študiram laboratorijsko biomedicino v Ljubljani. Če bo vse prav, bom po poklicu laborant – delala bom v kliničnem laboratoriju.

JANA: Ja, hodim na Fakulteto za zdravstvo Angele Buškin (na Jesenice). Po končanem študiju bom diplomirana medicinska sestra.

8. Kje se vidiš čez 5 let?

ROK: Upam, da bom takrat že zaključil s študijem oz. da bom čisto pri koncu. Če drži kar nam na faksu neprestano govorijo, bi moral precej hitro dobiti zaposlitev, tako da se vidim kot zelenec v nekem lesnem podjetju.

JANJA: Uf težko vprašanje, se bom pustila presenetiti in videla kam me bo življenje peljalo.

POLONA: Uf, kje je še »čez 5 let«. V bistvu ne vem, odvisno kam me bo peljala pot.

JANA: Dobro vprašanje, upam da z diplomo v roki in službo ki mi

bo všeč. Za kaj več pa mogoče kakšno leto kasneje :D

9. Povej nam še svoje najljubše geslo, ki ti je vodilo v življenju.

ROK: V glavi nimam prav specifičnega gesla, vem pa, da si v večkrat rečem, da je v življenju potrebno biti OPTIMIST in dobrovoljec in če ti še tako močno teče voda v grlo, se bo z optimističnim pogledom na svet vse dalo rešiti!

JANJA: »YOLO« :D (»You Only Live Once« po slovensko »Živiš samo enkrat«)

POLONA: »Meje obstajajo sam v očeh tistega, ki drži sanje na kratko.«

JANA: V tem izpitnem obdobju sedaj, me žene samo to: »Kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri!« J

Hvala za vaše odgovore.

Vzdržljivi Gams

Zgodba o Bi-Piju

Na enem izmed potovanj so uporabljali barko z imenom Koh-i-noor. Na njej so križarili po obalah Anglije in zapluli proti Norveški. Ko so pluli iz Torquaya, se je z jugozahoda dvignila nevihta. Najprej so poskušali doseči Darthmouth, vendar sta bila morje in veter premočna. Warington se je odločil, da morajo ladjo obrniti proti vetru in pred nevihto zbežati v Weymouth. Noč se je bližala in nič ni kazalo, da bo nevihta pojenjala. Nevajeni morja so vsi dečki, razen kapitana, zboleli. Privezali so se s tako dolgimi vrvmi, da so lahko opravljali svoje naloge, Warington pa se je držal krmila in kričal navodila v glasen veter in dvigajoče se morje. Vso noč in naslednji dan so se borili ter naposled našli zatočišče v zavetju Portland Billa.

Ob neki drugi priložnosti so v nevihti izpluli iz Harwicha, da bi našli ladjo v težavah. Izbrali so si, kot je dejal Bi-Pi, "najslabši možen čas za to". Waringtonu se je porodila ideja, da bi, če bi našli ladjo v težavah, lahko dobili nagrado in si tako privoščili boljšo ladjo. Ladje jim ni uspelo najti, so se pa marsičesa naučili.

Poleg tega, da so bratje potovali po morju, so se tudi veliko potepali po deželi. S seboj so vzeli samo najnujnejšo opremo, spali so na senikih ali pod senenimi kopami in si sami kuhali hrano. Vsi so bili precej praktične narave, zato so, kadarkoli je bilo to mogoče, obiskovali tovarno ali delavnico, da bi opazovali, kako se izdelujejo različne stvari.

Eno njihovih najzanimivejših opazovanj je potekalo delno s kanujem in delno peš. Njihova mati je za počitnice najela letoviško hišico v Walesu. Fantje so se odločili, da je železnica preveč dolgočasen način potovanja, zato so nekje staknili rzstavljiv čoln in se odpravili navzgor po Temzi. Vsako noč so kampirali in kot ponavadi popolnoma sami skrbeli zase. Ko so prišli po reki navzgor tako daleč, kot je mogoče, so se peš odpravili do Avona, od koder so se s kanujem pripeljali do Bristola. Tam so zelo drzno prepluli reko Severn, nato šli gor po reki Whye in se tako naposled pridružili svoji materi. Se nadaljuje...
(Vir: E. E. Reynolds: Bi-Pi: zgodba njegovega življenja)

vesela fizika z VOLČIČEM Štefanom

Potrebujemo:

-LIJAK
-ŽOGICA ZA NAMIZNI TENIS
-VODA
-POSODA

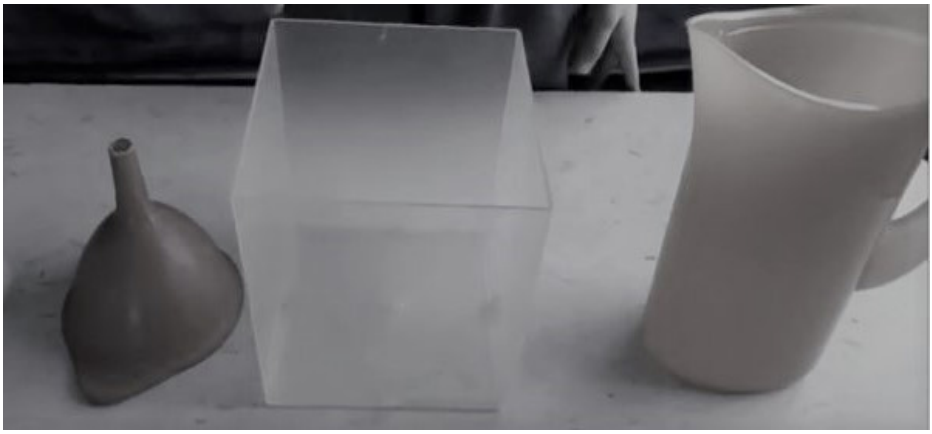

Postopek:
V lijak postavimo žogico za namizni tenis. Vanj počasi nalijemo vodo. Iz lijaka izteka samo malo vode. Pod žogico je zrak.

Ko zapremo izhod iz lijaka s prstom, se v cevi nabere voda.

Zaradi sile vzgona, nam voda izpodrine žogico na površje.

Žogica je lažja od vode zato skoči iz vode.

Druge poskuse najdeš na youtube pod **FIZIKA ŠTEFAN.**

STUDIO

TURTILJE

Kaj rabmo:

PUSTOPK:

Za testo zmešaš vodo, moko pa sou in u ponvi spečeš umlete. Za nadeu pa najpri popražš čebulo poj pa spečš gor piščančji meso kukr si ga preh začinu s soljo pa poprm. Poj pa dudaš zelenavo pa jo mal pupražš. Čist na konc dudaš še kislo smetano in use zmešaš. Poj pa uzameš umleto pa gor daš nadeu pa jo zaviješ. Na konc pa ugrizneš pa probaš jest tko da ti čim mn hrane pade vn (kar mimgrede ni možn, tok da jej nad enmu krožnikm, da loh poj z žlico puješ ustanke). DUBR TEK!

Pustopk:

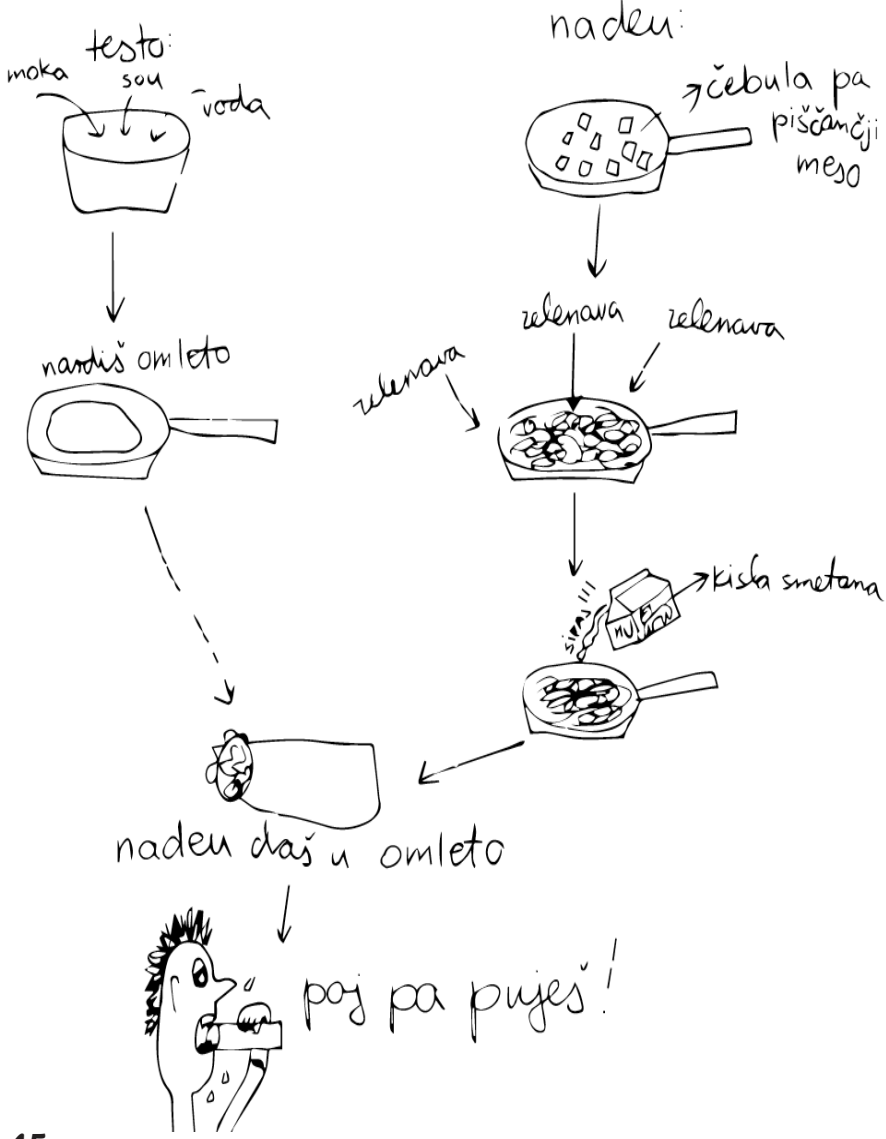
testo:
moka
sol
voda
naden:
čebula pa piščančji meso
zelenava
zelenava
zelenava
nardiš omleto
kisla smetana
SIRAS!!!
naden daš u omleto
poj pa puješ!

Preprost nagovor

Še eno skavtsko leto je za nami. Uspešno, nad pričakovanji? Na to mora odgovoriti vsak zase.

Nekateri so zbrali ves pogum in se nam začetek leta pridružili, aprila dali obljubo in so sedaj ponosni skavti. Kar nekaj jih je prvič prespalo od doma v spalni vreči in si upalo namočiti noge v mrzli Savi. Spet drugi so kljub težavam izvedli zadan plen, premagali snežno kraljico in na srečanjih še bolj spoznali Maugilja in njegovo druščino. Kaj pa tisti, ki so spekli najokusnejše ražnjiče nad žerjavico, skupaj osvojili vrh gore in prespali v prostornem bivaku, ko je termometer kazal pod ničlo? Pa tudi taki bi se našli, ki so imeli celo leto srečanja na prostem in so zagrabili vsako priložnost, da so odšli obiskat skavte po Sloveniji na različne skavtske dogodke. Kaj pa odlična podpeka in skavtska savna?

Zase lahko povem, da sem s skavtskim letom 2016/17 zelo zadovoljna! :D

In zato …

Hvala…

…vsem **sovoditeljem**, skupaj smo nabrali okoli **2500** ur plemenitega dela. In upam si trditi, da smo se ob tem imeli po večini zelo »fajn«.

...našima duhovnima asistentoma – **g. Marjanu in Matevžu** – za podporo in da sta vedno pripravljena maševati v krogu skavtov.

...**družini Reš** za prostor.

...**staršem** in vsem ostalim, ki nas spremljate, berete, finančno podpirate, potrpežljivo prenašate, prevažate, …

...vsem **skavtom**, ki cenite ves trud in skupaj z nami ustvarjate nove, nore dogodivščine.

...**Bogu**, ker bdiš nad nami, da so se to leto naše poti vedno srečno končale.

Le kaj nas čaka drugo leto, ko praznujemo 25. obletnico delovanja brezniškega stega?

Preprosta žolna
v.d. stegovodje

p.s.: Za obujanje spominov ob slikah te vabim, da obiščeš našo spletno stran: breznica1.skavt.net, kjer najdeš kar lepo število prispevkov in slik.

SKVO

Gašper Stojc	Neustavljivi volk
Jakob Tavčar	Ambiciozni medved
Katja Čop	Skrbna mravlja
Marjan Lampret	Modri piton
Matevž Mehle	Iskreni gepard
Matic Lukan	Lačni svizec
Matic Oblak	Usekani jazbec
Meta Horvat	Skromna pastirička
Mojca Žemlja	Preprosta žolna
Monika Golja	Iskriva taščica
Monika Žemlja	Potrpežljiva Kanja
Peter Kunstelj	Zanesljivi pingvin
Pia Čepič	Skrbna pižmovka
Simon Gluhar	Vzdržljivi gams
Tamara Kreft	Prisrčna mravlja
Urban Koser	Vsestranski svizec
Urban Žemlja	Ognjeviti svizec
Žan Kreft	Nabriti bober

POPOTNIKI IN POPOTNICE

Barbara Volk	Pustolovska žolna
David Brelih	Nabriti orel
Ema Konte	Miroljubna kanja
Ema Zupan	Iznajdljiva mravlja
Gašper Anderle	Zagriženi pingvin
Jana Žemlja	Požrtvovalna pižmovka
Janja Tavčar	Dobrovoljna pižmovka
Kaja Kunšič	Razigrano zasanjana mravlja
Karmen Zalokar	Zaljubljena mravlja
Lucija Čop	Prebrisano zabavna mravlja
Manja Bukovec	Ustrežljiva sova
Matija Legat	Priročni pingvin
Miha Demšar	Šarmantni volk
Neža Brelih	Vztrajna sova
Nina Vavpotič	Živahna žolna
Petra Kovač	Pozorna sova
Polona Toman	Radovedna pižmovka
Rok Lužnik	Domiselni svizec
Štefan Volk	Vestni pingvin
Teja Mezek	Zgovorna cvergla
Urh Nagode	Iznajdljivi volk
Uroš Dolžan	Udarni svizec
Urša Kosmač	Srčna žolna

IZVIDNIKI IN VODNICE

Alja Ažman	Inovativna vidra
Ana Čop	Kreativna kanja
Ana Toman	Bistra žolna
Angelika Mali	Iskrena Košuta
Anja Dolar	Zagnana vidra
Blaž Junež	Prikupno pozabljivi volk
Blaž Kovač	Opazujoči orel
Janja Sikošek	Energična Košuta
Juš Čop	Poskočni orel
Katarina Brelih	Razigrana vidra
Katja Mezek	Navdušena sova
Lucija Dolžan	Sanjava žolna
Martin Volk	Raziskovalni orel
Matevž Toman	Pojoči orel
Miha Bertoncelj	Delavni volk
Nika Vereš	Navihana vidra
Oskar Vovčak	Drzni orel
Patrick Gosar	Natančni volk
Sandi Vertelj	Pustolovski orel
Tara Jakopič Stojc	Priročna košuta
Timon Nemec	Neopazni volk
Vida Leskovar	Vsestranska žolna
Zala Omejc	Brihtna vidra